

znalce prováděl prvotní ohledání, než budou těla převezena na pitevnu. Sama soudní znalkyně, Jayakakithaa Panneerselvamová, byla na místě činu rovněž přítomna. To byla rarita a jen podtrhovala důležitost vyšetřování masové vraždy. Doktorka Já, jak se jí říkalo, stála za svým fotografem a sama si říkala, z jakého úhlu chce snímky pořídit.

Klub byl ve skutečnosti jedním ohromným dvoupatrovým prostorem s černými stěnami. Podél zadní stěny v přízemí se táhl dlouhý bar. Před ním se tančilo na čtvercovém parketu obklopeném palmami a černými koženými boxy. Palmy, ověšené bílými světýlky, sahaly až ke skleněnému atriu o patro výš. Nalevo a napravo od baru se táhla křídla, na která se muselo vystoupat po šesti schodech. V nich se dalo sedět v dalších boxech, ze kterých si mohli zákazníci chodit k menším barům.

V boxu v přízemí byla tři těla. Box byl jedním ze čtyř rozmístěných do tvaru jakéhosi čtyřlístku. Dva z mrtvých dokonce stále seděli. Ten nalevo byl černoch s hlavou zvrácenou dozadu. Běloch vedle se o něj částečně opíral, jako by byl opilý a na chvíli usnul. Třetí muž ležel na boku a hlava s horní částí trupu mu trčela ven z boxu do uličky. Byl to také běloch a šedivé vlasy měl stažené do culíku, který mu visel tak, že jeho konec ležel na zemi v kaluži krve.

Čtvrté tělo se nacházelo v jiné uličce oddělené čtyřlístkem boxů, asi šest metrů od ostatních. Tváří dolů tam na zemi ležel hodně veliký černoch. Měl ruce v bok s klouby opřenými o kachličky. Na pravé straně mu na opasku viselo prázdné pouzdro na paralyzér. Ballardová si všimla, že žlutá krabička určená k omráčení protivníka, leží pod vedlejším stolem.

O další tři metry dál za čtvrtým tělem byla na podlaze krvavá šmouha, kolem které někdo rozmístil čísla označující důkazy. Mezi nimi se povalovaly odpadky, jež tam nechali záchranáři, kteří se snažili udržet při životě Cynthii Haddelovou. Mezi předměty na podlaze se leskl kulatý nerezový táč na koktejly.

Ballardová vyšla po schodech do druhého patra a pak se otočila, aby si místo činu prohlédla z lepšího úhlu. Poručík McAdams říkal, že střelba začala v boxu. Když věděla, odkud postupovat, bylo snadné domyslet si, co se zhruba stalo. Tři muži byli zastřeleni na místě, kde seděli. Střelec je měl na mušce a velmi efektivně sundal jednoho po druhém. Pak vylezl z boxu a vydal se uličkou dělicí další sedačky. Tak narazil na vyhazovače, který vytáhl paralyzér a šel problém řešit. Střelec ho zasáhl další ranou a zřejmě na místě zabil, protože hromotluk padl tváří k zemi a zůstal ležet.

Za ním stála servírka Cynthia Haddelová.

Ballardová v duchu viděla, jak ztuhla a nebyla schopná pohybu, když se k ní střelec blížil. Možná před sebe zvedla táč s koktejly jako štít. Vrah byl v pohybu, ale i tak se mu podařilo zasáhnout ji přímo do hrudi. Ballardová uvažovala, jestli ji zastřelil jednoduše jen proto, že mu stála v cestě, nebo aby ho později nebyla schopna identifikovat. Tak či tak to bylo chladnokrevné rozhodnutí. O muži, který ho udělal, rozhodně cosi vypovídalo. Ballardová se zamyslela nad tím, co prve řekla Jenkinsovi o člověku, který zaútočil na Ramonu Ramone. Hodně zlý. Nebylo pochyb, že stejné bezcitné zlo koluje v žilách tomuhle střelci.

Před Ballardovou se zjevil detektiv Ken Chastain. Na jedné ruce měl položenou koženou složku s pevnými deskami a v druhé držel pero. Přesně tak to na místě činu dělal vždycky. Podíval se pod sebe na mrtvého muže, který napůl vyčuhoval z boxu, a začal si psát poznámky, aniž by zaregistroval, že se na něj Ballardová dívá z horního patra. Připadal jí sešlý a ona doufala, že je to tím, že ho sžírá pocit viny. Téměř pět let byli parťáky na speciálním oddělení vražd. Pak ale Ballardová podala stížnost proti Olivasovi a Chastain se rozhodl, že ji nepodpoří. Odmítl dosvědčit, jak se poručík choval, přestože toho byl přímým svědkem, a v takovém případě nebylo co řešit. Oddělení pro vnitřní záležitosti stížnost uzavřelo jako neopodstat-